

**СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області**

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

**П О В І Д О М Л Е Н И Я
про підозру**

місто Миколаїв

26 травня 2023 року

Старший слідчий Слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Херсонській області майор юстиції Кузьменко Юрій Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження, внесеного 14.07.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42022230000000247 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В :

Вороновій Галині Валентинівні, 11.09.1961 року народження, громадянці України, уродженці с. Старий Колуток Калінінського р-ну Целіноградської області Казахської РСР, яка зареєстрована та фактично проживає за адресою: Херсонська область, м. Генічеськ, вул. Курасова, 96, кв. 25, РНКОКПП 2253410144, раніше не судимій, документованій паспортом громадянина України серії МО № 594624, виданим Генічеським РВ УМВС України в Херсонській області 16.09.1998,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто в колабораційній діяльності – добровільному зайнятті громадянином України посади, пов’язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

Згідно з Конституцією України Україна є сувереною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах

існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи в порушення вимог п.п. 1, 2 про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підтримки діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки

сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплени також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих

кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтуються на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька,

Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська. Луганська. Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська. Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент РФ публічно оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому, воєнний стан неодноразово продовжувався, останній раз Указом Президента від 01.05.2023 № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України від 02.05.2023 № 3057, продовжено дію воєнного стану з 5 год. 30 хв. 20.05.2023 строком на 90 діб.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію Україну через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

З 24.02.2022 більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями ЗС РФ та на цей час вона знаходиться під окупацією держави-агресора, в тому числі Генічеський район Херсонської області.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 всю територію Генічеського району включено до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, з 24.02.2022 по теперішній час.

Представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території Херсонської області було створено ряд підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією окупаційних органів влади, в тому числі так званий «пенсійний фонд Херсонської області».

Так, указом окупаційної «ВЦА Херсонської області» № 186-р від 08.07.2022 затверджено положення про незаконний орган виконавчої влади – так званий «пенсійний фонд Херсонської області», до повноважень якого віднесено:

- реалізація політики РФ, у тому числі державної установи «Пенсійний фонд РФ» на тимчасово окупованій території Херсонської області з питань пенсійного забезпечення;
- ведення обліку осіб, які підпадають під дію пенсійного законодавства держави-агресора;
- організація і контроль пенсійних виплат у грошовій одиниці РФ;
- індивідуальний облік громадян в системі обов'язкового пенсійного страхування;
- правове та фінансове забезпечення діяльності органів пенсійного фонду у відповідності до законодавства держави-агресора.

При цьому, у структурі незаконного органу влади «пенсійного фонду Херсонської області» створено підрозділ «Управління пенсійного фонду в Генічеському районі (сервісний центр) Пенсійного фонду Херсонської області» (мовою оригіналу – «Управление Пенсионного фонда в Геническом районе (сервисный центр) Пенсионного фонда Херсонской области»), у подальшому змінено називу на «Управління пенсійного фонду в Генічеському муніципальному окрузі (сервісний центр) Пенсійного фонду Херсонської області» (мовою оригіналу – «Управление Пенсионного фонда в Геническом муниципальном округе (сервисный центр) Пенсионного фонда Херсонской области»).

Представники підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Генічеського району Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів, є інтеграція та подальше незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу Російської Федерації.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, мешканка міста Генічеськ Херсонської області Воронова Галина Валентинівна, 11.09.1961 року народження, будучи громадянином України,

перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, не пізніше серпня 2022 року (більш точний час за об'єктивних причин досудовим розслідування не встановлено), перебуваючи на тимчасово окупованій збройними силами Російської Федерації території України – місто Генічеськ Генічеського району Херсонської області, діючи умисно, реалізуючи прямий умисел, з метою встановлення та утвердження тимчасової окупації частини території України, підтримки дій та рішень держави – агресора, збройних формувань, окупаційної адміністрації держави – агресора, співпраці з державою – агресором, надала згоду та добровільно зайняла керівну посаду пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади створеному державою-агресором на тимчасово окупованій території Генічеського району Херсонської області, а саме так званого «начальника Управління Пенсійного фонду в Генічеському районі (сервісний центр) Пенсійного фонду Херсонської області» (мовою оригіналу – «начальник управління Пенсіонного фонда в Геническом районе (сервисный центр) Пенсионного фонда Херсонской области»), назву якої у подальшому не пізніше листопада 2022 року змінено на так званого «начальника Управління Пенсійного фонду в Генічеському муніципальному окрузі (сервісний центр) Пенсійного фонду Херсонської області» (мовою оригіналу – «начальник управління Пенсионного фонда в Геническом муниципальном округе (сервисный центр) Пенсионного фонда Херсонской области»).

Встановлено, що Воронова Г.В. з 24.02.2022 по цей час перебуває на окупованій РФ території України.

Досудовим розслідуванням установлено, що з серпня 2022 року по лютий 2023 року посада так званого «начальника Управління Пенсійного фонду в Генічеському районі (сервісний центр) Пенсійного фонду Херсонської області», а у подальшому так званого «начальника Управління Пенсійного фонду в Генічеському муніципальному окрузі (сервісний центр) Пенсійного фонду Херсонської області», яку зайняла Воронова Галина Валентинівна, була пов'язана з виконанням таких організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій на тимчасово окупованій російською федерацією території Генічеського району Херсонської області:

- організація роботи Управління та здійснення керівництва його діяльністю;
- реалізація політики РФ, у тому числі державної установи «Пенсійний фонд РФ» на тимчасово окупованій території Генічеського району Херсонської області з питань пенсійного забезпечення;
- організація набору та набір співробітників до вказаного незаконного органу влади;
- організація матеріально-технічного, правового та фінансового забезпечення діяльності Управління;
- організація обліку осіб, які підпадають під дію пенсійного законодавства держави-агресора;
- організація роботи з прийому документів, обліку та видачі страхових номерів індивідуального особового рахунку (мовою оригіналу – «страховой номер индивидуального лицевого счета» - СНИЛС»);

- організація і контроль призначення та видачі пенсійних виплат в грошовій одиниці держави-агресора;
- організація надання інформації щодо осіб, які підпадають під дію пенсійного законодавства держави-агресора, видачі пенсійних виплат ті з інших питань діяльності Управління до так званого «пенсійного фонду Херсонської області»;
- організація висвітлення діяльності Управління у засобах масової інформації та представництво Управління у відносинах з іншими незаконними органами влади на території Херсонської області, засобами масової інформації;
- підготовка та підписання розпорядчих документів установи.

Таким чином, Воронова Галина Валентинівна підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України – колабораційна діяльність, тобто добровільне зайняття громадянином України посади, пов’язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території.

**Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
майор юстиції**

**Юрій Володимирович
КУЗЬМЕНКО**

**«ПОГОДЖЕНО»
Процесуальний керівник –
Заступник керівника
Генічеської окружної прокуратури
Херсонської області**

**– Вячеслав Володимирович
СЛІДЗЮК**

Одночасно підозрюваному Вороновій Г.В. роз’яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

- Підозрюваний, обвинувачений має право:
- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
  - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
  - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
  - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
  - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
  - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
  - 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім’ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
  - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошенні та роз'яснені.

Підозрюованому роз'яснені його права у порядку, передбаченому ч. 8 ст. 135 КПК України.

Захисник _____)

«____» годин «____» хвилин «____» 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
майор юстиції

**Юрій Володимирович
КУЗЬМЕНКО**